

یرون سوگین

گردنچن اس روسی تر سرلیک: بخت آورشاه یف علی گوهر شاه حیدرویچ

گردنچن اس سرلیک تر خرنونے: سرورشاہ ارکان

نپک بخت ات بد بخت

فد پده نه فد، معلوم نست، اته لودبن، ادے یے بنهر-اند زندگے یے چود یے چارک. وے نوم فُدج" نپک بخت".

اتھ یے مپھے وے-رد فارت تر یے چدوم ڈر جای سیل سنتاؤ. بعدے یو خو سفر-ارد تُبنه یت ضلولة خَس-خار چود تیاره. چرتے ڈاد-زَمونه سیلے اس زَمونه سازے بیدے. بشهند وارجه مس خرید(خریت ؟) چود، خو تُبنه یت خو ضلولة کارچاربنے ربود ار انبُونکپن خو پتنتودے قارج تے خو دعایے چود خو اس بنهر دروازه نبتنوتید. یے دهم دُند مسافت غل نه تویدجت، پے وے-ندے ڈبڈ یے گه سواره. نپک بخت قریب سؤد تر وے خبز، سلوم کبنت خو وے احوال پببخت.

یم چارک خو زارڈ-اند لود: بشهند، همرائم (همراه-ی-أم ؟) خو-رد خه فود، شیخ ته پوند دوند دراز نه دقپست ات چق-چق قتیر ته تر هر جا خه فارت، فرهپ-أم".

پد مسافرے وے سوار-ارد سلوم چود خو اس وی یے پببخت:

- فراد، تو نوم چیز؟

- بد بخت!

- جوابے ڈاد:

- آه-را پد عجایب نوم! دوند ساز کابن نه چورج، بیدے نوم بن تو-رد خه نه فرورج!

- اته وز شیچ چیر-أم؟ دسگه نوم بن مو-رد ڈاڈج مو داد ات نهن، اک-دے نوم قیر-أم معلوم آدمبن-ارد!

- نپک بخت حیرون سٹ، اته یے چیز گه بے نه لود. ات پد چارکے سوال ڈاد:

- پده، مو نوم-ات فهت، ات نوم چیز؟

- نپک بخت!

آلهف چق-چق پن چود ات، تر یے چبنمه خیزبن فریپت. چوبنت پن، درخت پن، چبنمه خیز-اند خه فد، سر گت سایه بین پتنتوج. فهمت پن، مذار سٹ. نپک بخت لود:

- خبن بشهند جای. یه، اس قارجبن تے خهفخ-أم خو دوس خو سپر-أم.

- لپ ساز! راضی سٹ بد بخت. بعدے لود:

- آه-را ماش اده همراه سیل کن-أم. دس مو-رد نماید، باید ماش خرچ مس بیو فبڈ. تو شیچ خو تُبنه

زوتڈ، پرا تو-ند خهر-أم. ات هر وخت تو خرچ تیار سٹ، نرجیس-أم تر مو-ند.

- بشهند، دسگه پببنتهاد یست- پس دسگه ته کن-أم!

بعد اس قارج تے زبڈ ار زمهڈ، وے یے لهک چود چرا کبنت، دستار خونکے وپڈد، اس خو انبُون-

اندے خرچ زواست، ربودے یمتے.

خُوند مہیٹے دے کار چود، ات یے مہیٹ وے انبُونک خالے ست۔
 اک-اند دے بد بخت-اند دے نوبت فریبت۔ نپک بختے گمُون چود، پد تہ مس خو تُبنہ زوئڈد خو وے
 قتے تہ ہمراہ خیرت۔ اتہ یگم مہیٹ انب پد بد بخت اس ارج تے خھفد، خو پیخے اس وے گرڈپنت خو
 خرچے خود ات مے نپک بختے مرحت نہ چود۔ نپک بختے ارہ مہیٹ صبر چود، بعدے چوبنت، لب
 مَرخُونج ات تُبنہ سُدج، یَت قریب دے تَر بد بخت خبز خو لودے وے-رد:
 - ای اندیوال، مَاش مصلحت دسگہ نہ قود۔

- اہ-را لہک مو مو چُرت تے! جوابے ڈاد بد بخت، - پد تو گمُون بی درک فُدا! مو-ند مو کھل کار
 کِبت، وُز-اُم فہمت، اگہ تو قتے خو تُبنہ تقسیم خہ کِن-اُم، مو-ند تہ مس یو تیار سود خو وُز تہ مس
 مَرخُونج-انب رَسْم۔

نپک بختے دے بُند خو خفہ سَت، فہمتے پد خہ رهنگن آدم، بعدے لود:
 - دِس خہ فُبد، وُز سَام خو پوند تے، تو ساو خوند تے۔

یو یے اس دے پوند چھپ چود خو نرجید تَر یے گہ۔ تويد-تويد ات، بنوم ارد تَر یے خدارج خبز
 فریبت سَت، خو فارجے اس وے زبا، اس پوند تَر دے یاد خو پے یے خَلک درخت اندے وے
 قیست، ات وے فہمیکے چَرا چیداو جہت درازدے یٹ لہک چود۔ خُبٹ یَت دبد تَر دے خدارج، لہک
 بنہب ترپد بنسُفخت۔ چوبنتے تَرَم یے گنج اند غُللہ ژیر، یو سَت اس وم زبا خو، خو انبُونکے چود
 خو-رد تکیہ خو بناقد۔

بنہب اس نیم نرجید ات، یو ہر چدوم صدا-پدا قتے اگہ سَت۔ یو یے دوسک خو کھل سپنت اس وم
 ژیر زبا خو چوبنتے: تَر خدارجین شبر ات، پلہنگ ات، وورج ات، روپخک دیداو-اند۔ وے دل اند
 بناج پبڈا سَت، ات دوسے الاحولے چود خو بُئپ اس وم ژیر زبا۔
 بہ ناکھف اندے پد شبر لود:

- ای اندیوالین، تَر مو آدم بوی یادڈ!

- ای-را مو-رد دِس دِقپست، پد تو فکر بنا راست ات، تَر دِس ڈر جای بنہب جے-ند زہرہ یست،
 لہک یو یادڈ؟ لودے پد پلہنگ۔

اتہ یہ روپخے لود:

- اہ-را تَر خدارج تہ نہ آدم نہ یادڈ؟ کڈ ات- پُش بوی تہ تَرَم نہ بنے۔ ممکن وم ہفتہ ترود یے
 چھی فُڈج، ات تو-ند تو نئخ بوی بشہند حس کِبت، دے جہت یو غلب تَر تو یادڈ!

بعدے دووم ڈاد:- ہر جے-ند فراست خہ فُبد، یو تہ بناجے جن جای بن اند بنہب آیا نیٹت۔ مَاش چیز
 خو زارڈ غلج انجھف-اُم، بیدے قبت خو چق-چق کِن-اُم۔
 پد وورجے مس یے- ڈیون گھپ پتنتود:

- اہ-را پد روپخ،... اہ-را پد،... اہ-را،... حق!

شبرے الھف چُرت ڈاد خو لودے:

- پس دِس خہ فُبد، قبت در بارہ-ے یے چدوم سیر ات- سودا نقل کِن-اُم۔ اہ پلہنگ، تو شیچ سر کے!
 پد پلہنگے لود:

- یمہ، مے خدارج وڈوم اند تو پورگ بن چورج خو-رد رنخ۔ اس وے سحر ونے وھڈ اس خو رنخ
 اند طلایے تنگہ بین پتنتوبن ار خدارج پایگہ، وبف تیر بازی بن خو خیر درو نبتید دے سَت، فا
 سفن بن وبف پے خو رنخ۔

پلہنگے خو گھپ تیار چود ات وورجے سر چود۔ لودے:

- مے ولایت حاکم رزین اس عقل بی گونہ سیخ ات غل یے چھی وم خُب چید نہ فھر ڈبڈ۔ وُن،... نہ
 فھر ڈبڈ۔ حاکمے بلون چورج، ادے ہر تھم وم خُب خہ کِبت، نیمے ولایت تہ سپارت وے-رد،

اتہ خو رزین تہ کینت وے-رد نکاح. ات-چیز،...نکاح. خوند طیبیت، اتہ یے چھی-ے خُب
چید و م نہ فھرڈاد. وُن،...نہ فھرڈاد. یے چھی اب و م دارے نہ فُرېد. ات-چیز،...نہ فُرېد!
پد شبرے سوال ڈاد:

- اتہ و م دارے چیز؟

وورج لوڤد:

- پدہ نیم فرسخ (فرسنگ) ازو-دند تر خیر نیست طرف یے چوپون زندگے کینت. وُن،...زندگے
کینت. وے-ند یے عیار گُد. ات-چیز،...عیار گُد. یو گُد وے چوپون ارد خوشے زار.
وُن،...خوشے زار. اتہ وے گُد معزز دم حاکم رزین دوا. ات-چیز،...دوا!

پد وورجے خو گھپ تیار چود ات، پد روپخکے سر چود:

- دھڈ تمہ خبرن-پن عجایب. اتہ مو خبر اس دہڤ عجایب دے.

بعدے تر وے وورج عیار و نہ کلله ڈاد خو لودے:

- ات-چیز، عجایبے!... یے فرسخ اس مم خدارج خیز ار نیمہ روز طرف خہ تیے، و نے تہ یے
کینہ خَبْنِ قَلہ. وڤف ربشچن دېوال پن بین ارد، ار تگاف، گور زدون پن. ار وڤف بیر زدون
پن درون یست و وڤد پات بناہ یے خُم پن، ات وھڤن طلا قتے پُر. دقے جای ات دے فود خو
نیمے مو قهد دادگہ ات دے چینت، تو تہ و م بیر زدون پوند فریے خو وے طلا بند تہ وے صایب
ساوے.

الھف گہ بین دھڈ چق-چق چود خو بعدے ڈو سعت پن نبتاید ازپد-اند خو تایدپن.

پد نپک بختے دوسگہ صبر چود، بعدے واستہ یٹ تر وے خدارج پایگہ چوبنت، چیز گھپ تھش)
گھپ تہ شیچ) سوڈ. وینتے، وھڈ پورگین-پن وڤف تنگہ بین پنتنود ار پایگہ، ستن فہ بین خھڤد ار
تگاف وڤف قنیر پن بازے درو ست. یو یے وے خدارج دېوال خٹیت، اس یے جای اند، یمند وے گل
مالہ وئینچن خہ فُد، یے بُوکے چنڈ قنیر چینت خو زواستے. بعدے و م قتے اھل چود وڤف پورگین
تیر. و م بُوکے وڤڈ وڤف تے، یہ انگخت وے یے پورگ تے، بعدپن اس بناج وھڈ فُرٹ رخاست. پد
نبتنود اس دم ژیر زبا، یت، وڤف سیکہ یینے جمع چود خو پنتنودے ار خو انبون. بعد نبتنود، خو
قارج تے سوار سٹ خو تر خیر نیست طرف وے چوپون بنکیداو.

یو یے وے چوپون گپہ یک فرود ات فہمتے، یو وورجے راست لوڤج. حققونے یٹ چوپونے وینت،
مال وے-ند فنه فُد، ات وے مال تیر یے گُد مس پیرہ. نپک بخت یت تر وے چوپوؤ خبز. سلومے
چود، بنخے طلھیت، یو یے وے تنٹ یے یے گزہ یک-اند بنوڤد ات گرڈہ یے وے-رد زواست.

دوسکے وے قتے گھپ ڈاد ات، بعدے تر وے گُد چوبنت خو لودے:

- اہ خال، مے خو گُد مو-رد نہ پرڈھڈی-آ؟ (نہ پرڈھڈے-یا؟)

لودے:

- نی، نہ فھرڈی-ام دے پرڈنداو. پد بشھند پیرہ، ات مے مال پئیداو-ارد مس مو-رد یاردم کینت.

- وُز تو-رد ارھی طلا یے سیکہ دھک-ام، پی ارہ بنیج بی، ات تو دے مو-رد دھک.

یو یے طلا گھپ بند خو ملایم دے سٹ. بعدے لود:

- بشھند! اتہ خوند فھرڈیے حققونے یٹ دھک چیداو؟

- ات تو خاییش خوند؟

- مو-ند مو خاییش پینخ سیکہ!

- نپک بخت راضی سٹ، دھکے چود دے-رد پینخ طلا یے تنگہ خو وے گُد فھنک اندیے قھپ

ڈاد، بشھر پوندے اس دے چوپون پینخت خو تر وے طرف روون سٹ.

تر بشھر دروازہ فرییت، چوبنتے پد بشھر مردم فُکٹ خیش. لپ دے مردم خفہ دقبت. بیو اردے

سوال ڈاد:

- اہ-را یک مردم یُودند چیز جہت خفہ؟
لُودے:

- یمہ خُوند وخت اند مَاش ولایت حاکم رزین سُبُک سیخ، ات یے چھی وم خُب چید نہ فہرڈب۔
حاکمے فرمون ڈاڈج، ادے بزم ات سور ات شب نشینے یے چھی پہ نَرِحمت۔ دے جہت مردم
فُک خفہ۔

- ات چیز جہت تر وم خبز طبیب نہ فین، لہک خُب وم کینت؟
- تو فہم چاز غڈہ دِقسے یت، اما یے گھپ تو-رد معلوم غل نیست۔
- چِدوم گھپ؟
- اک-و گھپ ادے، شیچ مَاش بنہر اند یے طبیب مس نَرِبڈج(نہ رِبڈج، نَرِبڈج ؟)۔
- چیز جہت نَرِبڈج؟ فُک بن بغبر رخاست؟
- ئی، ہر یک طبیب بن فود، اتہ یویے وم-رد دوا نہ فِرود ات، حاکم فرمون قتے بین ار ددرہ وے
پَتتُود۔

- خَبس کار! دس خہ فبڈ وُز تہ شیچ خو چُرت ساز چیداو فہرڈیم(فہرڈی-اُم/ فہرڈیم ؟)، حاکم قصر
پوند مو-رد دِقسے، وُز تہ وم وے رزین ارد دوا فَریم(فَری-اُم/ فَریم ؟)!
- دس مو-رد نماید،- لُودے پد نپک بخت ہم صِحبت،- تو خایین کِنے تو داد ات نہن ارد گندہ
واقعہ مودخایے(مودخایے ؟) کِن بن۔
- اہ-را مو-ند ز ہرہ یست، تو بناج مہ ڈنر! تو کار آسونک اب پوند مو-رد لوفداو! اَرَم- تَرَم وُز
فہم(فہم اُم/ فہم ؟)، چیر چیداو!

پد چارکے نپک بخت ارد حاکم قصر پوند دِقینت۔ یو یت تر وے قصر خو وے پیرہ یردے لُود:
- ساو، خو سردار ارد لو، یے طبیب بیچت(بیچ ات ؟) تو قتیر وے-ند گھپ۔
پد پیرہ وِتنتبے خو ریس، فرراش باشے یے قیود۔ پد فرراش باشے یادد، یم وے-رد لوفد، وُز اُم
طبیب فہرڈیم حاکم رزین خُب چیداو۔ پد وے یست تر حاکم خبز۔
دھڈبن یت، پد نپک بخت چود سلوم خو خو کھلے وے-رد ڈاد خہم۔
پد حاکم وعلبک لُود خو بعدے خو گھپ دووم ڈاد:

- اگہ تو مو رزین خُب چیداو فہرڈے یے، وم تہ تو-رد نکاح یُم(نکاح-ی-اُم ؟) خو نیمے مو
ولایت مس تو-ند، اگہ نہ فہرڈاد، اس زندہ ربداو تو-ند اُمبڈب مہ فبڈ!
- ای شاہے زمون، وُز-اُم راضی! لُودے پد نپک بخت۔

بعد یو سَت، یے کنیز قتیر وم وے رزین چینتاو۔ چوبنتے وم، سَت، طلبے چود اموم تیارہ بین۔
قیودے یے قصاب، وے یے رماد، یو یے وے گڈ گبنت خو وے معغزے زابنت خو فودے مے نپک
بخت ارد۔ یو یے وے معغزالہف بنوفد قتے اَلش چود خو سَت تر وم غَخ محلہ، بعدے وے وم تنہ
یرد مالت۔ اِلہقے وے مالت ات یہ دوس تر خو یت، بعدے خو خبم بن بیٹ چود، وے یے وینت خو
لُودے:

- وِی، مو در بستہ! یم بی گونہ غڈہ یُودند چیر کینت؟
وم کنیزے وم-رد لُود، ادے پد طبیب ات، پس تو یٹ پلايست۔ یہ اَرُوم سَت، بعدے یے سَعتے پد کنیز
یادے وم تر اموم، از مے وم فود دوس بیدے حالت قتے۔ ارہی-خُفار مپٹے دے کار چود ات، یہ
صاف تر خو یت، اتہ واستہ-واستہ تر دے یاش(چُون ؟) طبیب چینتاو۔ یو وم-ارد مپٹ تر مپٹ
خیردے سَت۔

ات پد نپک بخت سَت تر دے حاکم خبز، بعدے وے-رد لُود:
- ای شاہے زمون، پدہ، تو رزین تر خو یت ات، بعد اس ڈو-ارہی مپٹ تہ صاف خُب سلود۔ شیچ
کریا تر تو، خو وعدہ مگم اجرا کِنے!

پد حاکم ات وے قومیاہ پن خوش ست۔ بعد سور ارد تیارے بین سر چود۔ ووقد مہبٹ پن بنہر ڈاد
 آرای ات۔ تارا، گلہن پن گچہ بین اند نندد، فانوسپن پن اوپخون چود، بزم ات سور ات بنہب نیستاوپن
 ساز ات زقص قتے اجازت ڈاد، ات مردم حال بشہند ست۔ دے ووقدم فہگہ پد حاکمے چود سور خو
 خورزینے ڈاد دے نپک بخت ارد۔ لودے ناگ تنہ عمر خوشے تیر نرجیست ات تر پیرے فرہیبت۔
 بعد نیمے ولایت گہ مس دے۔رد سپارت۔

اس سور یے۔ڈو مہبٹ نرجید ات، پد نپک بخت ست خو نوکرپن (نکرپن) قتے فحج اس بنہر، بعد
 بنکیرت وم قله خو فرپد وم۔ رمادے، الہف پن یم۔رد وخذ ات تازہ بین چود۔ چوبنتے، وم قله بلاد
 پیڈا ست، ات تگاف زدون پن دھے بین جای مس معلوم۔ یو یے فانوس زابنت، چوبنتے تر وبق ڈو
 زدون، وھڈپن اس پہلے خہ فد، تر وبق یے چیزاٹ نہ دھپست۔ دہد تر وے مابینے، وینتے ترم ووقد
 خم۔ فہمتے، وم روپخک گھپ بنا راست۔ یت، یے خم درونے دوسک وشت، چوبنتے، یو حقونے
 یٹ پر اس طلا۔ اک۔اند وے۔رد معلوم ست، ادے یہ روپخک حق فحج۔
 پد نپک بخت ازپد۔اند نبتوید خو، فہمتے دم قله بلاد غل حبن، فرمونے ڈاد میزداو یمتے ربوداجے
 قصر۔ یی دند پن وے۔رد خبر فریبت، ادے حاکمے اس وے نندج خو معاون۔
 الہف مہبٹ نرجید ات، یو ست خفار۔پینخ نوکر قتیر رپو۔ چاست، یے سوار ڈاد پے وے۔ندے یو یے
 صاف تعین وے چوبنت،۔ یو وے پراکے ہمراہ،۔ بد بخت۔

پدے وے قیود تر خو خبز۔ یو نزدیک ست، اس قریب اندے دے وینت، فہمتے، پد وے پراکے
 ہمراہ نپک بخت۔ پد بد بختے چوبنت، وے۔ندے یے گہ صاف بشہندے قارج، وے قارج لجوم ات
 بڈھند گلیرے طلابے سیم قتے، نو خلات (چین) وے پے تنہ، نوکرپن پن مس وے خدمت اند، اس
 دسگہ کارنگے حیرون ست۔ بعدے لود:

ای اندیوال، مبارک تو۔رد فہد! اتہ خرہنگت (خہ رہنگ ات /خرہنگ ات) تر دس مرتبہ فریبت؟
 پد نپک بختے رماد وے خو برابر تیداو خو پون۔اندے فک خو قصہ وپ۔رد لود۔ وے۔ند دوسک فہد،
 اس قیتے وے زارڈ بنچافت۔

یو یے دے۔رد سہم بر سہم خیر ات برکت لود خو خو قارجے ڈاد قمچے خو تر وے خدارج طرفے
 وے دیوبنت۔ گمونے چود، وے۔ند تہ مس وے کار دے نپک بخت دستور سود۔
 ات اک اس وے مہبٹ، نپک بخت تر وے خدارج خہ فد، ارہی ہفتہ نرجید۔ پد آخرون ہفتہ تیار ست
 ات، فا دہف حیوونین اند دہف جمع سید وخت یت۔پد بد بختے خو قارج اس وے خدارج زبا قیست،
 بعد اولے فہگہ یت خو دہد ترم خو جایے خو چود وم ژیر زبا یند۔
 بنہب نیم ست ات، دھڈ حیوونین پن جمع ست۔ پدے دوس دہف سئرت، چوبنتے۔ شبر ات پلہنگ ات
 وورج ات روخک پن اراید۔ اتہ پد شبرے لود:

اہ۔را تر مو فا آدم بوی یادد!

پد وورجے نو لود۔ون، اہ۔را،... ات چیز،... فکٹ پن ڈاد تر شینت، بعدے پد شبر فرمون ڈاد:

- قہت، لوف ہت، چیز خبر! اہ پلہنگ، سر کے!

یہ پلہنگے خو نقل سر چود:

اہ۔را۔ دہف حکایت پن غل لہک ام ات، تر عجایب کارین چس ام۔ خبریت آ، خہ لود ام، پے مم
 خدارج وڈوم پورگپن رنخ؟ وھڈپن دایم آجرے بنہب اند خو طلابے تنگہ پن پتتود ار پایگہ خو وبق
 قتے بین بازے چود۔ انیب ام وبق کلہ ڈاد، وبق خرت ویرون۔ ہر تہم خہ یٹخ، بورجے وبق تے
 وپڈج، وے بیو اندے وے پاڈ چورج معیوب، ات وبق سیکہ بین فک زابنچ خو تویج۔

پد شبرے دے بند خو خفہ ست۔

ات پد وورجے لود:

- حَقَّقُوْنِے یٲ ہر چیز خہ عجایب کار سُدج. ات چیز،...سُدج. یمہ قریب تُو ہفتہ وُز وے چوپون
گُد نہ وُئِم (نہ وُن اُم)۔ وُن،... نہ وُئِم۔
- ہر تہم خہ یے بنا وے اس وے صایب پرجوئج خو وے معزے دوا جہت یاڈج. ات چیز،...یاڈجے!
ید شبر زیات دے خفہ سَت۔
اتہ ید روپخکے لود:
- تمہ گھپ فُک حق! وُز اُم تم-ارد کینہ قلہ سیر ات-سودا لود. یمہ ارہی ہفتہ نو نرجید ات، یمند
بن قصر میزد۔
- آہ آہ، ہر تہم خہ یے مَاش گھپ نَعْبَج- یِت تَر خلاصہ ید شبر،- خئر وُز اُم تمرد(تم-ارد) لود،
تَر مو آدم بوی یاڈد. اتہ تمبت (تم-بت) لود ادے ید مو-رد نماید. یدہ شیج مس حس کُئِم (کِن اُم
)۔ آہ روپخ، کو یے تاف مے خدارج یود ات-یم چس، یے چھی گہ ترود اس دہف بشہند زات
نست-آ؟
- ید روپخ ست، فُکے وے خدارج نئرد، دے چارکے فرود خو قودے دے تَر دہف پرا۔
- آہ رفیق یون، فرود اُم دے، یدہ چسبت (چس بت) ، ید چھی! -لودے یہ روپخ۔
ید بد بختے خو زہرہ باڈ ڈاد. بعد قرارب وروقت۔
شبرے چوبنت تَر وے خو پلہنگ اردے لود:
- آہ پلہنگ، تو دہف شریف زات دہف قالب اند اب بشہند اب فہمے، لوف، ید خہ رھنگ ہج آدم؟
لودے:
- ید عجایب ارد مخلوق! دے-ند دے قالب دوند تَر آدم موند، اتہ تَر دے معنے خہ چسے- نہ دوند
قناعت، نہ ہمت، نہ ناموس، نہ ایمون۔
روپخکے مس ذو-ارہی حرف تَر پلہنگ فکر پڈہمت:
آہ-را جگھر ات زہرہ مس دے -ند نہ فُڈج!
ید شبرے لود:
- دس خہ قید، زوئڈہت دے ازود-اند، کِن بت دے تیکہ-تیکہ خو پنتنوہت دے کفتر بن ات لاشخوار بن
پرا. بی جگھر بن مَاش خرچ نست. ات وُز اُم دم خدارج خبز اند قارج پیڈجای وینت. ممکن یو
دے-ند قَد ات، بعد سبت، مَاش ارد قارج اند قہت۔
- ید پلہنگ ات وورج بن اس دے بد بخت اس دے خدارج زواست خو وے شبر امرے یین اجرا چود۔
ید سَت بد بخت کار نتیجہ. اتہ نیک بخت تقدیر تم-ارد معلوم۔
...بہ نا کہفند اک-اند رال صدا اندوید. خو تِلْفُون اُم زابنت، فہمت اُم، ہر تہم خہ مو-رد قیود۔
چوبنت اُم- قیویج تِلْفُون رقمبن بن مُعین نست. وم تکمہ یک اُم زقت، تَر مو غور وورج صدا یِت:
- یدہ سوگ مس تَر آخر فریبت. وُن، ...ات چیز،...فریبت!
بعد وے صدا بید...

20.02.17 نَفْشِخ سِخ

۲۴ جولای ۲۰۱۸ گرڈہنچ سِخ